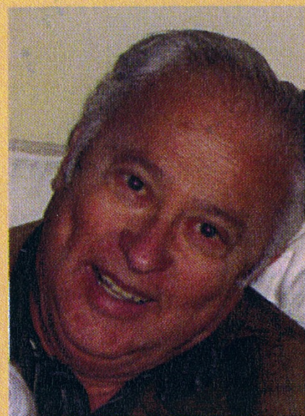

Henry Habibe werd op Aruba geboren (6 mei 1940). Van moederskant stamt hij uit de Arubaanse familie Croes. Zijn moeder was Suitbertha Croes, dochter van Jan Lourens Croes en Dorilia Croes. Zijn grootmoeder van vaderskant was Natividad Laclé, dochter van Adriaan Laclé en Jacoba Henriette-Wever. Natividad was gehuwd met Julio Habibe, die in Baitjala (bij Bethlehem) werd geboren. Aan het begin van de 20ste eeuw vestigde de Palestijnse grootvader zich als koopman op Aruba. Henry's vader was de op Aruba geboren Hendrik ('Henny') Habibe. Het gezin Habibe-Croes (zes kinderen) woonde gedurende de jaren veertig en vijftig in La Casa Rosada aan de Wilhelminastraat (Playa).

Henry Habibe studeerde in de jaren zestig Spaanse Taal- en Letterkunde aan de Rijksuniversiteit van Leiden en de Katholieke Universiteit te Nijmegen. In zijn studententijd schreef hij poëzie en richtte hij het cultureel-literaire tijdschrift Watapana op (1968-1972). Na zijn studie keerde hij naar Aruba terug, waar hij leraar Spaans was aan het Colegio Arubano (1971-1977).
In 1972 deed hij mee aan een forum gehouden op het eerste Carifesta (Caribbean Festival of Arts) in Guyana. Het thema was: Caribische literatuur. De in 1975 door de Sticusa ingestelde 'aanmoedigingsprijs' werd in 1976 aan Habibe uitgereikt 'voor zijn essays en verdiensten als redacteur van Watapana'.

In 1977 vertrok hij naar Puerto Rico om aan de U.P.R. (Rio Piedras) literair onderzoek te doen. Een jaar later vestigde hij zich in Den Haag, Nederland. In de jaren 1978-1983 was hij docent Spaans en werkte tegelijkertijd aan zijn proefschrift. Hij promoveerde in 1985 op het proefschrift El compromiso en la poesía afro-antillana de Cuba y Puerto Rico aan de Rijksuniversiteit te Leiden.

In 1983 vestigde Habibe zich met zijn gezin (drie kinderen) op Curaçao waar hij werkzaam was aan het I.L.A. (Instituto Lingwístiko Antiyano), een afdeling van het Departement van Onderwijs. Hier schreef hij in 1986 een position paper ('Literatuur op school; uitnodiging tot een discussie') waarbij meer aandacht voor de literatuur van de eigen regio bepleit werd. Zijn standpunt was dat het literatuuronderwijs 'geregionaliseerd' moest worden. Als stafmedewerker van de afdeling Culturele Zaken (Dept. van Onderwijs) organiseerde hij beginjaren negentig ettelijke workshops (Caribische literatuur) op de UNA (Universiteit van de Nederlandse Antillen). Daarbij werden literatoren uit Puerto Rico, Venezuela en Washington als gastsprekers uitgenodigd.

Als essayist schreef Habibe voornamelijk in Curaçaose dagbladen: Amigoe di Curaçao, Beurs- en Nieuwsberichten en Antilliaans Dagblad. Hij heeft literaire studies gemaakt over drie bekende Curaçaose dichters: Un herida bida ta (1994), over Pierre Lauffer; De spirituele opgang van een Curaçaose dichter (1997), over Luis Daal en Honderd Jaar Atardi (2006) over Joseph Sickman Corsen. Over Elis Juliana heeft hij verschillende artikelen geschreven en lezingen gehouden.